

Bruxelles, den 16. juni 2025
(OR. en)

9595/25

SOC 329
EMPL 207
EDUC 189
ECOFIN 639

NOTE

---

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	De Faste Repræsentanters Komité/Rådet
Vedr.:	Vurdering af de landespecifikke henstillinger for 2025 og gennemførelse af de landespecifikke henstillinger for 2024: udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse – <i>Godkendelse</i>

Hermed følger til delegationerne udtalelsen fra Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse om vurderingen af de landespecifikke henstillinger for 2025 og gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger for 2024, der skal godkendes af EPSCO-Rådet på samlingen den 19. juni 2025.

Addenda til denne note:

- EMCO's og SPC's evalueringer af social konvergens 2025 – Landespecifikke konklusioner (ADD 1)
- EMCO's evalueringer af den multilaterale overvågning 2025 – Landespecifikke konklusioner (ADD 2)
- SPC's multilaterale evalueringer af gennemførelsen 2025 – Landespecifikke konklusioner (ADD 3)

Udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse om det europæiske semesters 2025-cyklus

13. juni 2025

Præambel

På grundlag af bestemmelserne i artikel 148, 150 og 160 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), rådsafgørelserne om nedsættelse af udvalgene og forordning (EU) 2024/1263 om effektiv samordning af de økonomiske politikker er Beskæftigelsesudvalget (EMCO) og Udvalget for Social Beskyttelse (SPC) kompetente for så vidt angår gennemførelsen af det europæiske semester i forbindelse med beskæftigelses-, færdigheds- og socialpolitikker.

I hele det europæiske semesters 2025-cyklus har EMCO og SPC derfor efter de respektive forslag fra Europa-Kommissionen bidraget til færdiggørelsen af den årlige *fælles beskæftigelsesrapport*¹, *henstillingen om den økonomiske politik i euroområdet*² og de nye *landespecifikke henstillinger*³. Desuden udarbejdede udvalgene et sæt rådskonklusioner til at ledsage den *fælles beskæftigelsesrapport 2025*⁴ og en *horisontal note* til Det Europæiske Råd til at ledsage de landespecifikke henstillinger for 2025⁵.

---

¹ Den fælles beskæftigelsesrapport 2025 blev [foreslået af Kommissionen](#) som led i efterårspakken den 18. december 2024. Efter forhandlinger i udvalgene blev den [vedtaget af Rådet](#) på samlingen i EPSCO-Rådet den 10. marts. Den endelige publikation findes [via dette link](#).

² De [beskæftigelsesmæssige og sociale aspekter](#) af henstillingen vedrørende euroområdet blev godkendt på samlingen i EPSCO-Rådet den 10. marts. Henstillingen blev [endeligt vedtaget](#) på samlingen i Økofinrådet den 13. maj.

³ De landespecifikke henstillinger for 2025 blev [foreslået af Kommissionen](#) som led i forårspakken den 4. juni. Efter forhandlinger i udvalgene vedtages de beskæftigelsesmæssige og sociale aspekter af EPSCO-Rådet på samlingen den 19. juni. Den endelige vedtagelse forventes at finde sted på samlingen i Økofinrådet den 8. juli.

⁴ [Rådets konklusioner om den fælles beskæftigelsesrapport 2025](#) blev godkendt af EPSCO-Rådet på samlingen den 10. marts.

⁵ Den horisontale note om de landespecifikke henstillinger for 2025, der er udarbejdet under ledelse af det polske formandskab, har til formål at bidrage til de politiske debatter i Rådet (på samlingerne i EPSCO-Rådet og Økofinrådet henholdsvis den 19. og 20. juni) og Det Europæiske Råd (den 26.-27. juni).

Udvalgene gennemgik også medlemsstaternes fremskridt med gennemførelsen af de relevante landespecifikke henstillinger for 2024, som Rådet har udstedt. Gennemførelsen af *rammen for social konvergens* bidrog også til at overvåge status for opadgående social konvergens i EU⁶. Med hensyn til sidstnævnte blev første fase af analysen integreret i den fælles beskæftigelsesrapport 2025, mens anden fase af analysen blev offentliggjort af Kommissionen efter en bilateral udveksling med de berørte medlemsstater og en høring med arbejdsmarkedets parter om risici og udfordringer for opadgående social konvergens. Resultaterne af anden fase af analysen blev derefter drøftet i EMCO og SPC gennem en række *evalueringer af social konvergens*⁷.

Efter ikrafttrædelsen af forordning (EU) 2024/1263⁸ i 2025 drøftede udvalgene også for første gang de beskæftigelsesmæssige og sociale aspekter af de nye *mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag*⁹ og de tilhørende *årslige statusrapporter*¹⁰ udarbejdet af medlemsstaterne. I samarbejde med Økofinudvalgene bidrog EMCO og SPC også til udarbejdelsen af Rådets henstillinger om godkendelse af de mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag¹¹.

Afsnit 1 i denne udtalelse indeholder udvalgenes overordnede synspunkter om forvaltningsaspekter i forbindelse med det europæiske semester. **Afsnit 2** indeholder overvejelser om forslagene til landespecifikke henstillinger for 2025, som Kommissionen har vedtaget og forelagt EMCO og SPC den 5. juni 2025. **Afsnit 3** indeholder resultatet af gennemgangen af medlemsstaternes fremskridt med gennemførelsen af de relevante landespecifikke henstillinger for 2024 og resultaterne inden for rammen for social konvergens i form af tematiske budskaber fra de multilaterale overvågningsevalueringer, som er foretaget af udvalgene. Landespecifikke konklusioner er vedlagt som **bilag**.

---

⁶ Udformningen af og elementerne i rammen for social konvergens er beskrevet i [nøglebudskaberne om indførelse af en ramme for social konvergens i det europæiske semester](#) og den tilhørende [rapport fra EMCO-SPC-arbejdsgruppen](#). Dokumenterne blev forelagt EPSCO-Rådet den 12. juni 2023. Elementerne i rammen for social konvergens blev drøftet i en særlig EMCO-SPC-arbejdsgruppe, som var aktiv mellem oktober 2022 og maj 2023.

⁷ Kommissionen offentliggjorde anden fase af analysen i et [arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene](#) den 11. april. Evalueringerne blev foretaget af EMCO og SPC den 13. maj (se afsnit 3.1).

⁸ [Forordning \(EU\) 2024/1263](#) af 29. april 2024 om effektiv samordning af de økonomiske politikker og om multilateral budgetovervågning samt om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97.

⁹ De mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag offentliggøres [på dette link](#).

¹⁰ De årlige statusrapporter 2025 offentliggøres [på dette link](#).

¹¹ Henstillingerne foreslås af Kommissionen og vedtages på Økofinrådets samlinger.

Afsnit 1

Forvaltningsaspekter i forbindelse med det europæiske semester

Det europæiske semesters 2025-cyklus var det første år for gennemførelsen af EU's nye ramme for økonomisk styring, hvori den europæiske søjle for sociale rettigheder fortsat er en af Unionens fælles prioriteter. I overensstemmelse med tidligere opfordringer¹² så udvalgene med tilfredshed på etableringen af en mere integreret tilgang til økonomiske, finanspolitiske, beskæftigelsesmæssige og sociale politikker, herunder gennem et styrket samarbejde mellem EPSCO-Rådet og Økofinrådet. I semestrets 2025-cyklus blev det anerkendt, at beskæftigelse, færdigheder og uddannelse samt sociale prioriteter er afgørende for at opfylde søjlens principper og samtidig en af de vigtigste horisontale katalysatorer for at styrke Unionens konkurrenceevne og bæredygtig og inklusiv vækst. I den forbindelse drøftede EMCO og SPC de relevante aspekter af den første runde af mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag, som medlemsstaterne har forelagt, bidrog til udarbejdelsen af Rådets henstillinger om godkendelse af deres indhold og drøftede det relaterede indhold af de årlige statusrapporter. De mellemfristede planer sætter stærkt fokus på beskæftigelse, færdigheder og uddannelse samt socialpolitikker, idet en stor del af de foranstaltninger, der berettiger en forlængelse af den finanspolitiske tilpasningskurs, falder inden for disse områder på grund af deres forventede positive indvirkning på den økonomiske vækst¹³. På grundlag af de omfattende overvejelser, der fandt sted mellem 2023 og 2024 om de økonomiske virkninger af arbejdsmarkeds-, færdigheds- og socialpolitikker¹⁴, ser udvalgene frem til at blive hørt af Kommissionen om udformningen af og mandatet for et særligt "videncentret". Dette initiativ kan hjælpe yderligere til at fremme en fælles forståelse af, hvordan beskæftigelse, færdigheder og uddannelse samt sociale reformer og investeringer bidrager til både sociale fremskridt og bæredygtig og inklusiv økonomisk vækst.

---

¹² Jf. [udtalelsen om merværdien af sociale investeringer og EPSCO-Rådets rolle i styringen af det europæiske semester](#) (punkt 8, 9 og 11), som blev godkendt af Rådet i november 2023, og [udtalelsen om Unionens fremtidige politiske prioriteter vedrørende den europæiske søjle for sociale rettigheder](#) (punkt 16 og 17), som blev godkendt af Rådet i marts 2024.

¹³ Jf. [skrivelsen ved formændene for Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse](#) af 26. februar.

¹⁴ Disse overvejelser førte til [udtalelsen om merværdien af sociale investeringer og EPSCO-Rådets rolle i styringen af det europæiske semester](#) (godkendt af Rådet den 28. november 2023), den [orienterende debat mellem EPSCO-ministrene og Økofinministrene](#) (den 12. marts 2024), [Rådets konklusioner om arbejdsmarkeds-, færdigheds- og socialpolitikkers rolle med henblik på modstandsdygtige økonomier](#) (godkendt af Rådet den 20. juni 2024) og de [frivillige vejledende principper for EU-medlemsstaternes evaluering af de økonomiske virkninger af reformer og investeringer på områderne arbejdsmarkedet, færdigheder og socialpolitik](#) (godkendt af Rådet den 20. juni 2024).

I forbindelse med den beskæftigelsesmæssige og sociale dimension af semestret i hele 2025-cyklussen drøftede udvalgene de fremskridt, der hidtil er gjort hen imod EU's og de nationale 2030-mål for beskæftigelse og færdigheder samt bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse¹⁵. Selv om EU er godt på vej til at nå det overordnede 2030-mål om, at mindst 78 % af befolkningen er i beskæftigelse – syv medlemsstater har allerede nået deres nationale mål, og flertallet er på rette spor – bemærkede EMCO med bekymring, at fremskridtene hen imod EU's mål for voksenuddannelse har været begrænsede, idet kun ti medlemsstater har nærmet sig deres nationale mål¹⁶. SPC anerkendte samtidig, at covid-19-pandemien samt energikrisen og den høje inflation i de seneste år kun har muliggjort en beskeden reduktion i antallet af personer, der er i risiko for fattigdom eller social udstødelse i EU, idet kun halvdelen af medlemsstaterne har gjort fremskridt hen imod deres nationale mål, og omkring en tredjedel har oplevet forringelser. I maj fik udvalgene mulighed for at give yderligere udtryk for deres synspunkter om indholdet af den næste handlingsplan for den europæiske søjle for sociale rettigheder som supplement til de synspunkter, de allerede har fremsat i deres *udtalelse om de fremtidige politiske prioriteter for gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder*¹⁷, der blev udarbejdet i 2024.

---

¹⁵ Udvalgene forelagde Rådet en [udtalelse om processen for fastsættelse af nationale mål for 2030](#) i juni 2022.

¹⁶ I den forbindelse opfordrede flere EMCO-medlemmer til yderligere overvejelser om muligheden for at skifte fra voksenundervisningsundersøgelser til arbejdskraftundersøgelser (som planlagt på nuværende tidspunkt) samt muligheden for at overveje uddannelse på arbejdspladsen i lyset af de hidtil begrænsede fremskridt og relevansen af denne form for uddannelse i nogle lande.

¹⁷ Jf. fodnote 12.

For at støtte identificeringen af risici og udfordringer for opadgående social konvergens gennemførte Kommissionen rammen for social konvergens. Efter gennemgangen af det pilotprojekt, der blev gennemført i 2024¹⁸, noterede udvalgene sig med tilfredshed Kommissionens tidligere offentliggørelse af anden fase af analysen, som også muliggjorde en bedre forberedelse af de relaterede evalueringer af den multilaterale overvågning. EMCO og SPC noterede sig integrationen af rammens resultater i forslagene til landespecifikke henstillinger for 2025 og landerapporterne og støttede dermed identificeringen af politiske tiltag med henblik på at fremme opadgående social konvergens. Nogle udvalgsmedlemmer gentog ikke desto mindre, at de var i tvivl om rammens evne til på omfattende vis at opfange risici for den sociale konvergens, navnlig på grund af visse sociale indikatorers aktualitet og manglen på visse relevante politikområder i den sociale resultattavle, og anmodede om mere dialog for at sikre gennemsigtighed i den proces, der munder ud i, at Kommissionen identificerer lande, hvor den sociale konvergens er i fare. Udvalgene er rede til at samarbejde med Kommissionen om at gennemføre tilpasninger for at forbedre analysen og processen.

Ifølge standardpraksis havde EMCO og SPC også omfattende drøftelser med arbejdsmarkedets parter i EU og repræsentanter for civilsamfundsorganisationer om de politiske prioriteter i efterårs- og forårspakken. Disse drøftelser førte til i en konstruktiv og omfattende dialog, som blev taget behørigt i betragtning ved udarbejdelsen af denne udtalelse. Udvalgene bekræfter på ny, at inddragelse af arbejdsmarkedets parter, repræsentanter for civilsamfundet og andre relevante interessenter i alle faser af det europæiske semester og den nationale politiske beslutningsproces er en nøglefaktor for en vellykket samordning og gennemførelse af økonomi-, beskæftigelses- og socialpolitikken. På denne baggrund styrkede EMCO og SPC i første halvdel af 2025 yderligere inddragelsen af arbejdsmarkedets parter og civilsamfundsorganisationer i deres aktiviteter med henblik på at fremme deres inddragelse i identificeringen af udfordringer og udformningen af relevante politiske reaktioner¹⁹.

---

¹⁸ Se [vurderingen af rammen for social konvergens som gennemført på pilotbasis i det europæiske semesters 2024-cyklus](#), som blev drøftet af EPSCO-Rådet på samlingen den 2. december 2024.

¹⁹ I løbet af det europæiske semesters 2025-cyklus blev der afholdt treparts møder i EMCO's Gruppe for Politikanalyse den 11. marts – med inddragelse af nationale arbejdsmarkedsparter fra alle medlemsstater – og i SPC den 11. april (også med inddragelse af civilsamfundet), begge for at drøfte gennemførelsen af Kommissionens [handlingsplan om mangel på arbejdskraft og færdigheder](#), der blev offentliggjort i marts 2024.

Desuden blev der afholdt et fælles møde mellem medlemmerne af EMCO og Uddannelsesudvalget (EDUC) i marts efter Europa-Kommissionens offentliggørelse af meddelelsen om færdighedsunionen. Under udvekslingen af synspunkter understregede medlemsstaterne betydningen af initiativet og yderligere investeringer i uddannelse og færdigheder og drøftede dets forskellige aspekter.

Endelig opfordrer udvalgene Kommissionen til – i tæt samarbejde med kommende rådsformandskaber – fra 2026 og fremefter at fastsætte en passende og forudsigelig tidsplan for offentliggørelsen af forårspakken. I løbet af dette års cyklus gav EMCO og SPC kraftigt udtryk for deres utilfredshed med den sene offentliggørelse af forårspakken den 4. juni, som bragte den traktatbaserede inddragelse af EPSCO-Rådet i udarbejdelsen og godkendelsen af de nye landespecifikke henstillinger i fare. Forsinkelsen krævede ekstraordinære tilpasninger på både udvalgs- og rådsniveau, herunder udsættelsen af EPSCO-Rådets samling, der oprindeligt var berammet til den 12. juni, (til den 19. juni), og særlige ordninger i udvalgene for at sikre, at EPSCO-ministrene i det mindste kunne godkende de beskæftigelsesmæssige og sociale aspekter af de nye landespecifikke henstillinger. I modsætning til standardpraksis kunne de landespecifikke henstillinger, der er omfattet af EPSCO-Rådets og Økofinrådets delte kompetence, alligevel ikke godkendes af EPSCO-ministrene, men vil blive vedtaget direkte på samlingen i Økofinrådet, der er berammet til den 8. juli. Desuden risikerer den komprimerede tidsplan for gennemgang af de landespecifikke henstillinger beskæftigelsesmæssige, færdighedsmæssige og sociale aspekter at underminere troværdigheden af semesterprocessen og have en negativ indvirkning på både ejerskabet til og kvaliteten af de endelige henstillinger på grund af den begrænsede tid til reelle multilaterale drøftelser.

Afsnit 2

Vurdering af Kommissionens forslag til landespecifikke henstillinger for 2025

Forslagene til landespecifikke henstillinger for 2025 markerede et skift fra den "sparsomme" tilgang, der blev fastlagt i 2022, og som vedrørte genopretnings- og resiliensplanernes omfattende karakter, til et mere omfattende sæt henstillinger. Ligesom sidste år fokuserede semestercyklussen på at fremme konkurrenceevne og velstand i Unionen ved at afhjælpe flaskehalse for bæredygtig og inklusiv økonomisk vækst og produktivitetspotentiale. Inden for EPSCO-Rådets ansvarsområde udmøntede dette sig i en lang række forslag til landespecifikke henstillinger om at afhjælpe mangel på arbejdskraft og færdigheder og misforhold mellem udbudte og efterspurgte færdigheder og kompetencer, styrke uddannelsessystemerne, fremme integration på arbejdsmarkedet og effektive aktive arbejdsmarkedspolitikker, mindske de negative incitamenter til at arbejde inden for beskatning af arbejde og sociale sikringssystemer og styrke systemer for social beskyttelse og social inklusion. Det resulterede også i en tilgang med centralt fokus på at forbedre konkurrenceevnen og samtidig opretholde Unionens sociale dimension for at sikre, at ingen lades i stikken.

For at tilskynde yderligere til beskæftigelse opfordres medlemsstaterne til at styrke aktive arbejdsmarkedspolitikker yderligere, herunder gennem målrettede foranstaltninger for dem, der er underrepræsenteret på arbejdsmarkedet, og reformere skatte- og socialsikringssystemerne. Kommissionens analyse understreger betydningen af at fremme jobkvalitet og bedre arbejdsvilkår, idet social dialog og kollektive overenskomstforhandlinger forventes at spille en afgørende rolle, i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis. Dette anses for at være afgørende for at fjerne hindringer for deltagelse på arbejdsmarkedet og bidrage til Europas tiltrækningskraft og konkurrenceevne, hvilket for nylig også blev fremhævet i *EMCO's udtalelse om dimensionerne af jobkvalitet*²⁰.

---

²⁰ Se [udtalelsen om dimensionerne af jobkvalitet](#), som er udarbejdet med henblik på samlingen i EPSCO-Rådet den 19. juni.

De nye henstillinger lagde på passende vis stor vægt på uddannelse og udvikling af færdigheder som centrale drivkræfter for et konkurrencedygtigt og velstående Europa, og alle medlemsstater modtog henstillinger i denne henseende. Dette er yderligere motiveret af de seneste tendenser, der afslører et fald i de grundlæggende færdigheder, og de langsomme fremskridt med hensyn til at øge deltagelsen i voksenuddannelse. I den forbindelse opfordres medlemsstaterne til at udvide mulighederne for livslang læring, forbedre anerkendelsen af færdigheder, tilpasse læseplaner og undervisningsmetoder bedre til arbejdsmarkedets behov og forbedre uddannelsernes generelle kvalitet og inklusivitet. Flere forslag til landespecifikke henstillinger fokuserer derfor på at yde mere målrettet uddannelsesstøtte til dårligt stillede elever og styrke inklusiv uddannelse, mens uddannelses- og færdighedspolitikker bør tage hensyn til den stigende efterspørgsel efter avancerede færdigheder og STEM-færdigheder – navnlig i strategiske sektorer, der er knyttet til innovation og den grønne og den digitale omstilling – og yderligere afhjælpe den nuværende og fremtidige mangel på arbejdskraft og færdigheder og misforholdet mellem udbudte og efterspurgte færdigheder.

Inden for social inklusion og social beskyttelse, navnlig pensioner, sundhedspleje og langtidspleje, tog de landespecifikke henstillinger for 2025 behørigt hensyn til både tilstrækkelighed og finanspolitisk holdbarhed. Det henstilles til medlemsstaterne, at de reformerer deres pensionssystemer – suppleret med foranstaltninger, der tager sigte på at forlænge arbejdslivet – og forbedrer effektiviteten og virkningsfuldheden af andre sociale beskyttelses- og inklusionsydelser. Samtidig bør de udvide adgangen til væsentlige og sociale tjenester – herunder sundhedspleje og langtidspleje – ved også at tage hensyn til territoriale forskelle. Som reaktion på demografiske ændringer og den dermed forbundne stigende efterspørgsel efter sundhedspleje og langtidspleje anses en omstilling til forebyggende, lokalsamfundsbaseerede tilgange for at være afgørende. Med hensyn til fattigdom, og navnlig børnefattigdom, henstilles det til medlemsstaterne, at de tackler disse udfordringer, også ved at forbedre effektiviteten, dækningen og tilstrækkeligheden af sociale overførsler og social bistand, samtidig med at de sikrer deres finanspolitiske holdbarhed. Forslagene til landespecifikke henstillinger understregede også i relevant omfang udviklingen med hensyn til boliger til overkommelige priser, som risikerer at underminere levestandarden.

På trods af de ad hoc-ordninger, der er nødvendige for at færdigbehandle forslagene til de landespecifikke henstillinger for 2025 sørgede EMCO og SPC for samarbejde med Udvalget for Økonomisk Politik (EPC) og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg (suppleanter) (EFCA) for at gøre det muligt at foretage en effektiv gennemgang af en række tværgående politiske spørgsmål. I overensstemmelse med standardpraksis fandt drøftelsen af de landespecifikke henstillinger vedrørende uddannelse, erhvervsuddannelse og færdigheder sted i EMCO med deltagelse af delegerede fra Uddannelsesudvalget (EDUC). Sundhedsrelaterede landespecifikke henstillinger blev drøftet i SPC, og medlemmerne blev opfordret til at samordne med relevante eksperter på nationalt plan.

Afsnit 3

De vigtigste resultater vedrørende gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger for 2024 og om status for social konvergens i Unionen

Multilateral overvågning er en af de vigtigste opgaver for EMCO og SPC i forbindelse med det europæiske semester²¹. Det indebærer bl.a.²² en dybdegående bedømmelse af de reformer, investeringer og bredere politiske tiltag, der er indledt som følge af de landespecifikke henstillinger udstedt af Rådet i den tidligere semestercyklus. Som sådan spiller de multilaterale overvågningsaktiviteter en afgørende rolle med hensyn til at støtte medlemsstaternes politiske tiltag gennem udveksling af politisk viden og bedste praksis og ved at fremme en fælles forståelse af de landespecifikke udfordringer med henblik på at informere Rådet.

---

²¹ For EMCO's vedkommende sker det på grundlag af artikel 148 og 150 i TEUF, mens det for SPC's vedkommende sker på grundlag af artikel 160 i TEUF. I den nye [forordning \(EU\) 2024/1263](#) bekræftes det, at EMCO og SPC er blandt de relevante udvalg, der skal inddrages i processen med det europæiske semester i overensstemmelse med deres respektive beføjelser. De to rådsafgørelser om nedsættelse af udvalgene (afgørelse (EU) [2015/772](#) om ophævelse af 2000/98/EF for EMCO's vedkommende og afgørelse (EU) [2015/773](#) om ophævelse af afgørelse 2004/689/EF for SPC's vedkommende) gav dem også mandat til at bidrage til alle aspekter af det europæiske semester på deres respektive områder.

²² I EMCO omfatter de multilaterale overvågningsaktiviteter også særlige evalueringer af gennemførelsen af visse rådshenstillinger inden for EPSCO's ansvarsområde, og de er rettet til alle medlemsstater. I SPC tilrettelægges der særlige indgående tematiske drøftelser, eller der fremlægges fælles rapporter med henblik på opfølgning af relevante rådshenstillinger.

I 2025 vurderede begge udvalg gennemførelsen af de relevante landespecifikke henstillinger for 2024 og drøftede og drog også konklusioner om Kommissionens anden fase af landeanalysen om social konvergens i forbindelse med den nye landespecifikke analyse af rammen for social konvergens. I alle landespecifikke gennemgange var evalueringerne baseret på medlemsstaternes rapportering om de senest truffe foranstaltninger, efterfulgt af bedømmelser af disse foranstaltninger foretaget af de øvrige medlemsstater og Kommissionen. De landespecifikke konklusioner blev vedtaget i fællesskab og er vedlagt denne udtalelse.

3.1. Horisontale resultater fra EMCO og SPC om opadgående social konvergens

Den 13. maj 2025 gennemførte EMCO og SPC en række "evalueringer af social konvergens" på grundlag af Kommissionens analyse af opadgående social konvergens i overensstemmelse med rammen for social konvergens. Denne landespecifikke analyse bidrager til overvågningen af udviklingen i beskæftigelse, færdigheder og socialpolitik i det europæiske semester i overensstemmelse med artikel 148 i TEUF. Den understøtter også den nationale gennemførelse af principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder og opfyldelsen af EU's overordnede mål og nationale mål for 2030 for beskæftigelse, færdigheder og fattigdomsbekæmpelse under behørig hensyntagen til de respektive kompetencer samt nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Evalueringerne dækkede de risici og udfordringer for opadgående social konvergens, som var aktuelle for de medlemsstater, der blev analyseret i Kommissionens anden fase af landeanalysen af social konvergens, som blev offentliggjort den 11. april²³, samt gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger for 2024, der blev fremsat til disse medlemsstater, hvor det var relevant.

---

²³ Jf. [Kommissionens anden fase af landeanalysen om social konvergens i overensstemmelse med rammen for social konvergens](#).

- I en situation med stærke og modstandsdygtige arbejdsmarkeder fremhævede anden fase af analysen af rammen for social konvergens for 2025 **udfordringer, navnlig inden for social beskyttelse og inklusion** som følge af visse forværrede mønstre og inden for uddannelse og færdigheder. Der er dog også fortsat udfordringer på arbejdsmarkedet, især dem, der vedrører forskelle i erhvervs- og beskæftigelsesfrekvensen for specifikke grupper (kvinder, unge, personer med handicap, tredjelandsstatsborgere), betydelig mangel på færdigheder og arbejdskraft samt regionale forskelle, der berører nogle medlemsstater. Generelt hænger det at tilhøre en befolkningsgruppe, der befinder sig i en sårbar situation, alt for ofte i høj grad sammen med uddannelses- og arbejdsmarkedsresultater.
- Nogle medlemsstater står over for udfordringer i forbindelse med vedvarende **høj risiko for fattigdom eller social udstødelse** – navnlig for visse grupper, vanskeligheder med at etablere effektive sociale beskyttelsessystemer, der virkningsfuldt imødegår risikoen for fattigdom, og store indkomstuligheder, navnlig i lyset af den høje inflation i de senere år, som uundgåeligt har haft større indvirkning på lavindkomsthusstande og husstande uden beskæftigelse. Børnefattigdommen er også generelt høj, hvilket gør det afgørende at gennemføre den europæiske børnegaranti fuldt ud. Andre medlemsstater står fortsat over for udfordringer med hensyn til at forbedre adgangen til økonomisk overkommelige sundheds- og langtidsplejetjenester, hvilket er særlig vigtigt i lyset af befolkningens aldring. I mange medlemsstater bør det fortsat være en prioritet at sikre adgang til aktive inklusionsforanstaltninger af høj kvalitet, som er integreret med adgang til væsentlige og sociale tjenester, herunder med henblik på at mindske uligheder mellem befolkningsgrupper og på tværs af regioner og styrke den sociale samhørighed. I de senere år er der planlagt eller gennemført reformer og investeringer, navnlig med det formål at øge aktiveringen på arbejdsmarkedet og tilstrækkeligheden af sociale ydelser og pensioner samt udvide adgangen til økonomisk overkommelige sundheds- og langtidsplejesystemer. Potentielle afvejninger mellem tilstrækkelig finansiering og holdbarhed i systemerne for social beskyttelse og social sikring er fortsat yderst relevante i denne sammenhæng, hvilket peger på behovet for en effektiv og virkningsfuld udformning af skatte- og socialsikringssystemet.

- **Voksnes deltagelse i uddannelse** er fortsat lav og ligger et godt stykke under EU's 2030-mål – og i mange tilfælde også de nationale mål. Det haster med at fortsætte bestræbelserne på at forbedre kvaliteten og ligheden i uddannelsessystemerne og styrke de grundlæggende færdigheder, også med henblik på at tackle de vedvarende forskelle i uddannelsesresultater og færdighedsniveauer i forbindelse med socioøkonomiske forhold. I denne forbindelse er lavtuddannede personer fortsat mindst tilbøjelige til at deltage i uddannelsesaktiviteter og dermed til at drage fordel af den grønne og den digitale omstilling. Der er også fortsat udfordringer med hensyn til at håndtere uddannelsesfrafald, og der ses kun langsomme fremskridt i denne henseende. Styrkelse af kapaciteten til at udarbejde veludformede og mere målrettede **aktive arbejdsmarkedspolitikker** kombineret med andre støttetjenester er fortsat afgørende for at styrke personer i sårbare situationer og fra underrepræsenterede grupper og at udstyre dem med de færdigheder, der er nødvendige for at komme ind, forblive og gøre fremskridt på arbejdsmarkedet, også i lyset af den grønne og den digitale omstilling.
- Medlemsstaternes engagement i at imødegå specifikke udfordringer inden for uddannelse og færdigheder er åbenlyst, idet der gennemføres mange reformer og igangværende programmer – også gennem Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) og genopretnings- og resiliensfaciliteten – for at hæve niveauet af grundlæggende og digitale færdigheder og reformere erhvervsuddannelsessystemerne og de videregående uddannelsessystemer. Tilsvarende indføres der foranstaltninger til at styrke integrationen af personer, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, og personer med handicap på arbejdsmarkedet, herunder gennem den fortsatte gennemførelse af ungdomsgarantien og gennem incitamenter og oplysningskampagner for arbejdsgivere. Dog er mange af disse foranstaltninger på et tidligt stadium i gennemførelsen, og resultaterne er endnu ikke blevet realiseret. Gennemgangene fremhævede også den fortsatte betydning af at anvende robuste overvågningsværktøjer og gennemføre konsekvensanalyser for at **evaluere politikernes effektivitet** og identificere eventuelle nødvendige tilpasninger, herunder under gennemførelsen.

3.2. Horisontale resultater fra EMCO

Den 19. marts foretog Beskæftigelsesudvalget sin årlige gennemgang af uddannelse og færdigheder for at vurdere fremskridtene hen imod gennemførelsen af de relevante landespecifikke henstillinger og imødegå nye udfordringer, der blev identificeret i overvågningen af beskæftigelsesresultater og den sociale resultattavle. Der fandt en tematisk drøftelse sted på grundlag af de vigtigste resultater af den fælles beskæftigelsesrapport 2025. Desuden blev der den 18. marts afholdt et fælles møde mellem Beskæftigelsesudvalget og Uddannelsesudvalget for at udveksle synspunkter om Kommissionens meddelelse om færdighedsunionen, den strategiske handlingsplan for STEM-uddannelser og handlingsplanen for grundlæggende færdigheder samt for at drøfte casestudier om brugen af kunstig intelligens i uddannelsessystemerne.

- **Manglen på arbejdskraft og færdigheder** i EU-landene faldt en smule i 2024, men er fortsat høj, navnlig i visse nøglesektorer for den grønne og den digitale omstilling, såsom STEM-sektorerne, samt dem, der er hårdest ramt af en aldrende befolkning, såsom plejesektoren. I en situation med afmatning i økonomierne, men med stærke arbejdsmarkeder, viser den vedvarende mangel på arbejdskraft og færdigheder tydeligt, at det strukturelle misforhold mellem udbudte og efterspurgte færdigheder påvirker EU's arbejdsmarkeder.
- EU er langt fra at nå **2030-målene for voksendannelse**, idet kun tre medlemsstater allerede har nået deres nationale mål, og mange flere halter bagefter. Der kræves derfor en betydelig og fremskyndet indsats for at nå målet senest i 2030. Politikkerne bør navnlig sigte mod at forbedre deltagelsen i voksendannelse for personer uden for arbejdsmarkedet, personer med et lavt og mellemhøjt uddannelsesniveau og personer over 55 år, som i øjeblikket deltager mindre i uddannelse.
- Der er gjort begrænsede fremskridt på EU-plan med hensyn til **digitale færdigheder**, idet lidt over halvdelen af EU-borgerne i alderen 16-74 år som minimum havde grundlæggende digitale færdigheder i 2023. Der er dog registreret betydelige forskelle mellem medlemsstaterne, og det digitale færdighedsniveau er faldet blandt unge, hvilket er bekymrende.

- Indskrivningen i **førskoleundervisning og børnepasning** er steget i det seneste årti, og syv medlemsstater har nået 2030-målet. Imidlertid er der stadig betydelige forskelle mellem EU-landene og mellem sociodemografiske grupper, hvor personer fra ugunstige socioøkonomiske baggrunde og personer, der bor i fjerntliggende områder, er særlig hårdt ramt.
- **Grundlæggende færdigheder** forringes, hvilket er bekymrende, idet andelen af elever, der klarer sig dårligt i læsning, matematik og naturvidenskab, stiger i de fleste medlemsstater. Dårlige resultater hænger fortsat i høj grad sammen med en ugunstig socioøkonomisk baggrund, og kløften i forhold til gunstigt stillede studerende vokser. Kvaliteten i uddannelse udfordres af den vedvarende mangel på lærere, som er værre inden for STEM-fagene og i dårligt stillede skoler.
- På den anden side er EU på vej til at nå **målet for gennemførelse af en tertiæruddannelse**, men problemet er stadig, at de videregående uddannelsers relevans for arbejdsmarkedet skal forbedres for at afhjælpe manglen på færdigheder på flere områder og afhjælpe kønsbetingede forskelle. Dette er særlig relevant for STEM-områderne, hvor piger fortsat er underrepræsenterede. I den forbindelse udviser medlemsstaterne fortsat en høj grad af engagement i at tackle de udfordringer, de står over for i forbindelse med forbedring af uddannelsesresultater og lighed inden for uddannelse, bedre tilpasning af læseplanerne til arbejdsmarkedets behov, udvikling af arbejdsstyrkens færdigheder og forøgelse af voksnes deltagelse i læring. Flere medlemsstater har iværksat store reformer, herunder modernisering af læseplanerne og styrkelse af lærerfaget, men virkningerne heraf er endnu ikke slået igennem.
- Der gennemføres også foranstaltninger over hele linjen for yderligere at **udvide tilgængeligheden af opkvalificerings- og omskolingsprogrammer, øge den målrettede støtte til jobsøgende og tilpasse læseplanerne for erhvervsuddannelser til arbejdsmarkedets behov**. Imidlertid er der i mange tilfælde behov for at intensivere disse bestræbelser og sætte skub i politikker, der skal fremme arbejdskraftens mobilitet, tiltrække kvalificerede tredjelandstatsborgere, imødegå forringelsen af grundlæggende og digitale færdigheder og, hvor det er relevant, afhjælpe den stigende mangel på lærere.

- Den stærke årsagssammenhæng mellem socioøkonomisk baggrund og dårlige uddannelsesresultater, mindre deltagelse i uddannelses- og læringsaktiviteter og dårlige arbejdsmarkedsperspektiver fordrer en intensiveret indsats fra EU's og medlemsstaternes side for at sikre **adgang til uddannelse af høj kvalitet** for alle fra en tidlig alder.
- **En dybdegående konsekvensanalyse** af de foranstaltninger, der er gennemført for at tackle de udfordringer, som medlemsstaterne står over for, er afgørende med henblik på at videreføre de mest vellykkede foranstaltninger efter udløbet af fristen for ESF+ og genopretnings- og resiliensfaciliteten, som i øjeblikket finansierer langt størstedelen af dem.

Den 2.-3. april foretog EMCO sin årlige gennemgang af aktive arbejdsmarkedspolitikker, beskatning af arbejde og arbejdsmarkedssegmentering for at vurdere fremskridtene hen imod gennemførelsen af relevante landespecifikke henstillinger og sætte ind over for de nye udfordringer, der blev identificeret i overvågningen af beskæftigelsesresultater og den sociale resultattavle. Foruden de landespecifikke gennemgange fandt der en tematisk drøftelse sted på grundlag af de vigtigste resultater af den fælles beskæftigelsesrapport 2025. Næstformanden for netværket af offentlige arbejdsformidlinger blev også opfordret til at ajourføre Beskæftigelsesudvalget om de offentlige arbejdsformidlingers aktiviteter i medlemsstaterne.

- Selv om arbejdsmarkedet forblev stærkt i 2024, er der stadig plads til at frigøre **beskæftigelsespotentialer for personer fra dårligt stillede grupper**, som fortsat står over for udfordringer med at komme ind på og forblive på arbejdsmarkedet. Dette er særlig vigtigt for at afhjælpe den stadig store mangel på arbejdskraft og på længere sigt udligne faldet i befolkningen i den erhvervsaktive alder som følge af den demografiske udvikling.
- Selv om medlemsstaterne intensiverer indsatsen for bedre at målrette aktive arbejdsmarkedspolitikker, herunder gennem beskæftigelsestilskud, og styrker de offentlige arbejdsformidlingers kapacitet og levering af tjenesteydelser, er **udgifterne til aktive arbejdsmarkedspolitikker** fortsat lave i nogle lande.
- Der ses også **kønsskelle**, idet kvinder er mindre tilbøjelige til at deltage i aktiveringsforanstaltninger. Der er behov for en øget indsats for at udvide dækningen hvad angår aktive arbejdsmarkedspolitikker, navnlig for personer i sårbare situationer og dårligt stillede grupper.

- Ufrivillig midlertidig beskæftigelse og deltidsbeskæftigelse, sort arbejde, proformaselvstændighed og nye arbejdsformer bidrager fortsat til **arbejdsmarkedssegmentering**, hvilket påvirker mangler i forbindelse med adgangen til social beskyttelse, karriereudvikling og muligheder for udvikling af færdigheder.
- Mens **andelen af midlertidig beskæftigelse** faldt i 2024, giver den lave rate for overgang til tidsubegrænsede kontrakter og en høj andel af ufrivillige midlertidigt ansatte fortsat anledning til bekymring i mange medlemsstater.
- **Faldet i ufrivillig deltidsbeskæftigelse** i næsten alle EU-lande bemærkes med tilfredshed. Ikke desto mindre berører den i nogle medlemsstater stadig mere end 40 % af de personer, der arbejder på nedsat tid, navnlig kvinder.
- Der konstateres et bredt engagement i at tage fat på institutionelle faktorer, herunder **skatte- og jobbeskyttelseslovgivning**, som ofte er drivkraften bag arbejdsmarkedssegmentering, og i at tilskynde til overgang til tidsubegrænsede kontrakter. Der er også ved at blive gennemført foranstaltninger til at integrere nye arbejdsformer, såsom hybridarbejde og fjernarbejde, i lovgivningen.
- Der er stadig masser af plads til forbedring i mange medlemsstater med hensyn til at **flytte beskatningen væk fra arbejde til andre skattegrundlag** og revidere udformningen af skatte- og socialsikringssystemerne for at øge arbejdsmarkedsdeltagelsen og tilskynde til forøgelse af arbejdstiden.
- **Udformningen af skatte- og socialsikringssystemerne** skal stadig forbedres i mange europæiske lande, hvor der fortsat er betydelige negative incitamenter til at arbejde for inaktive personer, arbejdsløse og lavtlønnede samt sekundære forsørgere. Denne mangelfulde udformning er også en af faktorerne bag kønsforskellene på arbejdsmarkedet, som i høj grad påvirker valg af beskæftigelse i husholdningerne, navnlig hos sekundære forsørgere.
- Da **omsorgsforpligtelserne** desuden ofte i uforholdsmæssig høj grad påhviler kvinder, er kønsbetingede forskelle i beskæftigelsesfrekvensen i mange lande desuden drevet af manglen på passende førskoleundervisning og langtidsplejetjenester.

3.3. Horisontale resultater fra SPC

I løbet af semestercyklussen for 2025 gennemførte udvalget 11 gennemgange af landespecifikke henstillinger den 10.-11. april på de politikområder, der hører under dets kompetence, idet det behandlede specifikke udfordringer inden for pension, sundhedspleje, langtidspleje, social beskyttelse og social inklusion. Alle landespecifikke gennemgange var baseret på medlemsstaternes rapportering om de senest truffene foranstaltninger, efterfulgt af bedømmelser af disse foranstaltninger foretaget af de øvrige medlemsstater og Kommissionen. De landespecifikke gennemgange blev suppleret med forskellige horisontale elementer i den multilaterale overvågning, og de havde nytte af de tilsvarende tematiske drøftelser, der blev afholdt på møderne i SPC. I denne forbindelse havde SPC en indgående tematisk drøftelse på sit møde i marts om "integration af politikker til støtte for ældres økonomiske aktivitet" i forbindelse med pensionspolitikken. På udvalgets møde i april blev der afholdt en trepartsdrøftelse med henblik på at gennemgå gennemførelsen af handlingsplanen fra 2024 om mangel på arbejdskraft og færdigheder i EU. Drøftelserne fokuserede på to områder – social beskyttelse og social inklusion samt langtidspleje og sundhedsudfordringer – gennem udveksling af synspunkter om den politiske udvikling med henblik på at støtte aktivering af underrepræsenterede grupper og afhjælpe manglen på arbejdskraft i langtidsplejesektoren og sundhedssektoren. De horisontale resultater bygger på workshopperne i landegennemgangene og konklusionerne af de nævnte tematiske drøftelser.

Drøftelserne konkluderede, at medlemsstaterne med hensyn til aktiv aldring anvendte politiske tiltag, der omfatter

- **incitament**er til at forlænge arbejdslivet/forbedrede incitament
- er til at udskyde pensioneringen gennem forbedrede bidragssatser + yderligere bonusser/pensionsydelse
- er til ældre arbejdstagere, der forbliver på arbejdsmarkedet efter den lovbestemte pensionsalder

- **fleksible muligheder hen imod pensionering:** muligheden for at kombinere indkomst fra beskæftigelse med pensionsydelse og lette gradvis adgang til pensionering gennem gradvis nedsættelse af arbejdstiden eller overgang til deltidsarbejde i årene op til pensionering
- **justerede tærskler**, under hvilke yderligere indkomst ikke vil påvirke pensionsudbetalingerne for at fjerne hindringer for at kombinere indkomst fra arbejde med pensioner, hvilket modvirkes af fuld beskættning af yderligere indkomst eller fuld betaling af socialsikringsbidrag
- støtte til **arbejdsmarkedsuddannelse og -kvalifikation** inden for rammerne af aktive arbejdsmarkedspolitikker for arbejdsløse ældre arbejdstagere og ældre arbejdstagere, der trues af afskedigelser, og som led i regelmæssig opkvalificering gennem hele livet
- **løntilskud og subsidieret beskæftigelse**, der støtter ældre arbejdstageres reintegration, og ordninger for tilbagevenden til arbejdsmarkedet for at mindske risikoen for tidlig tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet på grund af lange perioder med fravær fra arbejdet på grund af helbredsproblemer
- **bæredygtig praksis på arbejdspladsen**, der tackler hindringer for ældre arbejdstageres deltagelse på flere områder: arbejdspladsfacilitatorer, digitale færdigheder/brug af digitale teknologier, hybridarbejde og hjemmearbejde, HR-praksis og intelligent aldersforvaltning ud over målrettede foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af alder og fremme af retfærdig behandling af ældre arbejdstagere
- **social dialog og kollektive overenskomstforhandlinger**, der styrker ældre arbejdstageres rettigheder ud over de lovbestemte minimumsregler, herunder beskyttelse mod afskedigelse, fremme af sikkerheden på arbejdspladsen og reducerede fysiske og psykosociale risici, indførelse af yderligere årlige feriedage, anciennitetsbaseret løn og yderligere rettigheder til omsorgsforlov.

Generelt konkluderede drøftelserne om aktiv aldring, at

- **en ændring af narrativet og tankegangen** om den aldrende befolkning er grundlæggende – både for individuelle beslutninger og for effektive politiske foranstaltninger. Ældre bør i betragtning af deres bedre helbred og højere forventede levetid opfattes som værdifulde aktiver snarere end som en byrde for samfundet
- tankegangen bør ændres både med hensyn til **individuelle afgørelser og effektive politiske foranstaltninger**. På individuelt plan bør ældres selvbevidsthed og selvopfattelse af egne evner styrkes gennem skræddersyede opkvalificerings- og omskolingspolitikker med henblik på bedre tilpasning til det skiftende arbejdsmarked og det digitale miljø
- forebyggelse af uarbejdsdygtighed og tilpasning af arbejdspladsen samt politikker, der sikrer en vellykket tilbagevenden til arbejdet efter langvarig sygdom er afgørende med hensyn til de særligt fremhævede **sundhedsrelaterede udfordringer**
- **incitamenter til at forlænge arbejdslivet** bør tage hensyn til de forskellige erhvervsgruppers forskellige evner. Dette indebærer, at pensionering opfattes som en proces, og at det er nødvendigt at tilpasse pensionsforløb til forskellige karriereprofiler
- foranstaltninger med henblik på at **udnytte det uudnyttede potentiale for personer i aldersgruppen 60-64 år** for at øge deres beskæftigelse, navnlig blandt kvinder, bør tage højde for behov vedrørende omsorgsforpligtelser, f.eks.: fleksible arbejdstider, delvise pensionsordninger og fremme af reintegration efter omsorgsforlovet
- **"politikpakken"** bør integrere pension, målrettede aktive arbejdsmarkedspolitikker, sociale politikker og ligestillingspolitikker, skræddersyede virksomhedspolitikker og -praksis, herunder arbejdspladsbaseret aldersforvaltning og forebyggende sundhedsforvaltning, arbejdsmarkedets parters aktiviteter og levering af sundheds- og plejetjenester.

Med hensyn til udfordringerne i forbindelse med manglen på arbejdskraft gennemfører medlemsstaterne politiske foranstaltninger til at

- **forbedre koordineringen med relevante tjenesteudbydere** og lette adgangen til støttetjenester og væsentlige tjenester for modtagere af minimumsindkomst. Der er f.eks. oprettet gateway- eller one-stop-shop-strukturer mellem de offentlige arbejdsformidlinger og myndigheder, der leverer ydelser (nationale socialsikringsinstitutioner/bistandsinstitutioner) for jobsøgende og personer, der oplever sociale og erhvervsmæssige integrationsudfordringer. I andre tilfælde har de offentlige arbejdsformidlinger styrket deres samarbejde på regionalt og nationalt plan og styrket partnerskaber med kommuner, NGO'er og tjenesteudbydere såsom sundhedscentre
- **styrke sociale støtteordninger vedrørende adgang til støttetjenester og væsentlige tjenester** med forbedret adgang til uddannelsesmuligheder, karrierevejledning og social rådgivning, herunder budgetrådgivning for at forebygge gældsætning. Nogle medlemsstater har indført bestemmelser for at øge fleksibiliteten ved at kombinere beskæftigelse med sociale ydelser på visse betingelser, mens andre har vedtaget eller planlægger foranstaltninger til at forbedre incitamenterne til at arbejde for modtagere af minimumsindkomst.

Det blev konkluderet, at

- fokus på **koordinerede tilgange med henblik på aktiv inklusion** blev bekræftet, og at samarbejde og integration mellem de offentlige arbejdsformidlinger og andre (sociale) tjenesteudbydere med henblik på ydelse af integreret og personlig støtte er afgørende
- aktivering ikke kun er relevant pga. det økonomiske rationale, men også for den sociale samhørighed
- minimumsindkomst **ikke** bør **skabe en fattigdomsfælde**, og at der er behov for understøttende arbejdsformidlinger og målrettet uddannelse, der tilbydes i samarbejde med arbejdsmarkedets parter
- det er vigtigt at **bekæmpe stereotyper** for at sikre aktivering af kvinder, personer med migrantbaggrund og romaer
- indgrebene endelig fremhævede, at overgangen fra arbejdsløshed og inaktivitet bør føre til beskæftigelse i **kvalitetsjob med indkomstsikkerhed**, samtidig med at usikre ansættelsesforhold og fattigdom blandt personer i arbejde undgås.

- betydningen af **tilstrækkelig og stabil bemanning i langtidsplejesektoren og sundhedssektoren** er afgørende, bl.a. med fokus på forbedrede lønninger og også andre foranstaltninger til fysisk og mental trivsel
- afhjælpning af mangler i de berørte sektorer kræver indgreb for at **tiltrække unge** til sektoren med målrettet grunduddannelse, mens den eksisterende arbejdsstyrke også bør modtage relevant målrettet og løbende opkvalificering og omskoling med stor vægt på digitale færdigheder
- sygepleje er meget fysisk krævende, hvilket øger risikoen for erhvervssygdomme, herunder muskel- og knoglelidelser og psykiske lidelser. Derfor bør politikkerne, navnlig for **sundhed og sikkerhed**, sigte mod en forebyggende tilgang
- **investeringsbehovene** i sektorerne er afgørende: Små pilotprojekter bør opskaleres, og potentialet i ny teknologi og innovation (såsom digitalt medicinsk udstyr og telekommunikation) bør udnyttes fuldt ud.
- **territoriale uligheder** i adgangen til tjenesteydelser udgør en udfordring, der skal imødegås ved hjælp af passende foranstaltninger. Medlemsstaterne rapporterede om flere innovative tilgange, f.eks. praksis inden for mobile klinikker, telemedicin, omfordeling af opgaver fra læger til farmaceuter og sygeplejersker.

Bilag:

1. Landespecifikke konklusioner fra EMCO's og SPC's evalueringer af social konvergens 2025.
2. Landespecifikke konklusioner fra EMCO's evalueringer af den multilaterale overvågning 2025.
3. Landespecifikke konklusioner fra SPC's multilaterale evalueringer af gennemførelsen 2025.